

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Ældrepolitikken er i opbrud i disse år.

Antallet af ældre stiger år for år, og de ældres boligproblemer bliver som følge heraf af stadig større betydning.

Ældrekommissionen kulegravede i årene 1979-1982 de ældres situation og ældrepolitikken her i landet. I den forbindelse understregede kommissionen, at ældrepolitikken bør udformes på en måde,

- så alderdommen kan henleves som en fortsættelse af den tidligere tilværelse,
- så de ældre selv får lejlighed til at tilrettelægge dagligdagen og træffe valget mellem forskellige foranstaltninger og
- så der i videst muligt omfang gøres brug af de ældres egne ressourcer.

Det siger sig selv, at disse synspunkter bedre tilgodeses ved en tilværelse i egen selvstændig bolig end ved ophold på institution (sygehus, plejehjem m.v.). Hertil kommer, at det er vel dokumenteret, at langt de fleste ældre ønsker at forblive i eget hjem længst muligt.

Endelig antages det, at det er forbundet med en økonomisk gevinst for det offentlige og samfundet, at ældre forbliver i eget hjem. Dette hænger især sammen med, at indsatsen her kan opbygges mere fleksibelt i forhold til den enkeltes behov end på plejehjem.

Siden midten af 1970'erne har udviklingen i kommunerne da også klart bevæget sig i retning af en udbygning af indsatsen over for ældre i eget hjem fremfor institutionsbyggeri. Som eksempler kan nævnes hjemmehjælps- og døgnplejeordningen samt bistand til særlig boligindretning m.v. Denne udvikling er resultat af kommunernes bestræbelser på både at tilrettelægge indsatsen, så den bedst muligt harmonerer med de ældres ønsker og behov, og at udnytte ressourcerne på ældreområdet mest effektivt.

På denne baggrund fremsætter regeringen nærværende forslag, som først og fremmest tager sigte på ved nybyggeri og ombygning i den eksisterende

boligmasse at tilvejebringe selvstændige boliger, der er egnede til ældre.

Med forslaget vil det være muligt for den enkelte kommune at skabe et varieret udbud af boliger til ældre. Således vil en del af boligerne kunne indrettes, så der stort set kan udføres samme pleje som på et plejehjem, mens andre vil kunne gøres mindre plejeintensive. Ved indretningen af den enkelte bolig lægges vægt på, at adgangsforhold og planløsning er således udformet, at beboerne også kan blive boende, selvom deres eventuelle handicaps og dermed plejebestand gradvis øges.

Selv om forslaget sigter imod selvstændige ældreboliger, åbnes der dog mulighed for, at kommunerne i særlige tilfælde kan beslutte, at ældreboliger ikke etableres som selvstændige boliger. Der tænkes her især på kommuner, som ikke har nogen eller kun meget ringe plejehjemsdækning i forhold til kommunernes nuværende eller forventede antal af meget gamle (over 80 år) og plejekrævende personer.

For at opnå fleksibilitet og decentralisering i ældreboligpolitikken, samt for at imødekomme et ønske hos kommunerne, er byggeomfanget af de nye ældreboliger ikke kvotebelagt. Dvs. at beslutningen om hvor mange boliger, der skal bygges og indrettes, lægges ud til de enkelte kommuner.

For at sikre, at beslutningskompetence og økonomisk ansvar følges ad, indeholder forslaget derfor en finansieringsmodel, som inddrager kommunerne økonomisk stærkere end i dag. Dette sker ved, at kommunerne skal afholde væsentlige dele af finansieringsomkostningerne.

Med den valgte finansieringsmodel er tillige opnået en ligebehandling af kommuner, som allerede har opført ældreboliger efter de eksisterende regler, og kommuner, som først i de kommende år opfører ældreboliger efter de nye bestemmelser.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med, at boligbyggerilovens bestemmelser om almennyttige boliger, indrettet så de er velegnet for ældre og handicappede, fortsat eksisterer, samt at byfornyelsesloven nu ændres, så der bliver bedre mulighed